

Ohlášky – neděle 9. 2. 2025

Dnes prožíváme **5. neděli v mezidobí.**

- Pondělí 10. 2. – **Památka sv. Scholastiky, panny**
- Úterý 11. 2. – **Památka Panny Marie Lurdské**
- Příští neděle 16. 2. 2025 bude **6. neděle v mezidobí.**
- Tuto neděli **9. 2. 2025 v 9:00** při mši svaté budeme udělovat **Svátost pomazání nemocných.** Přijmout ji mohou všichni pokročilejšího věku a kdokoli při zhoršení zdravotního stavu.
- Ve středu **12. 2. 2025 v 17:15** je **Pastorační rada farnosti.**
- 5. 2. 25 proběhlo na faře další setkání účastníků a zájemců o **malé farní společenství.** Společná modlitba, sdílení a četba písma jsou důležité součásti duchovního života křesťana. Nedělní mše a soukromá modlitba však není dostatečná k rozvoji duchovního života člověka Zvu i ostatní, kdo máte ještě zájem se přidat. Přihlaste se u mne nebo se informujte u těch, kdo již mají se setkáváním osobní zkušenost.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v 8:00

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 11 (2025)
9. 2. 2025

5. neděle v mezidobí

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

44. Nahý Kristus (Na Vánoce přichází dítě, které nám komplikuje život)

Když se narodil Ježíš v judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: „Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit.“ (Matouš 2,1–2)

„Přichází dítě, které nám komplikuje život,“ řekl Christian Bobin. Tenhle citát je věta k zamyšlení. Ježíš nám život kouzelně komplikuje. Vánoce jsou nádherné svátky. Obchodníci z chrámu začínají všechno připravovat už dva měsíce před Vánocemi. Tenhle krásný svátek se zvrhl. Milujeme Vánoce romantické, sladké, barevné a příjemné, je to svátek, který oplývá příjemnými prožitky. Dostali jsme dítě. Syn Boží se narodil v extrémní chudobě. Ten kluk přišel, aby nám zkomplikoval život. Paradoxně přišel také proto, abychom mohli žít líp. Nejslabší mezi slabými, ten capart, ten tříkilový prcek, přišel na svět na jediném teplém místě, které ještě bylo k dispozici, ve stáji s oslem a volem. A dva tisíce let poté je pánem miliardy křesťanů. Tohle výjimečné narození zůstává ohromným svátkem. A to dítě jsme zabili, třiatřicet let poté jsme ho zničili. Jsem si jistý, že pokud by se Kristus narodil dnes, do třiceti let bychom se ho zbavili stejně jako tehdy před dvaceti stoletími.

Nahý v jeslích, nahý na kříži

Dvoji nahota Ježíše Krista přímo bije do očí. Ten maličký, který vyšel z břicha své matky, a ukřižovaný muž se sobě podobají. To zázračné, tolik očekávané dítě přišlo nahé; třiatřicetiletý Kristus zemřel zcela nahý na kříži. Nahota novorozeněte je nádherná. Nahá agonie na kříži je děsivá. Co z toho můžeme pochopit? Pokud chceme dobře oslavit Vánoce, přemítejme o těch dvou nahotách, dvou Kristových slabých chvílích. Dítě je ze všech bytostí nejslabší. Přesto mu neodoláme. Křičí a všechny ruší. Když se narodila moje nejmladší sestra Betty, nebyla moc hezká. Měla pupeční šňůru kolem krku a byla fialová. Když jsem ji viděl, řekl jsem své matce: „Člověk by řekl, že je to malý opičák.“ Moje matka vybuchla smíchy. Betty je teď pěkná maminka od rodiny. Miminko není vždycky pěkné, když se narodí. Ale vždycky roztajeme nad jeho slabostí. Miminko v kolébce je vždycky nádherné. Na kříži nás děsí přibitý živý, nahý muž. Kristova životní dráha od narození do smrti se dá vyčíst v této dvoji nahotě. Marie prožila hrozné chvíle, když viděla svého syna spoutaného, zbitého a poniženého, poté co vykonal na zemi tolik dobra. Tenhle kojenec nám dá své tělo – to je eucharistie. Jeho slabost, slabost miminka ve slámě, se pro nás křesťany stane výjimečnou silou až do skonání věků. Naučí nás tomu základnímu. Mezi vlky, kde žijeme, jsou dobrota a láska Boží slabostí. Náš Bůh nás tolik miluje, že nás prosí, abychom mu říkali, jak ho máme

rádi. Stvořil člověka, aby ho člověk obdivoval. To je vysvětlení tajemství Vánoc. Láska, která z nás vychází ve světě vlků, všechny vlky navždycky přemůže. To malé dítě nám zkomplikovalo život, protože zcela rozmetalo moc, po které tak bažíme. Jsme otroci peněz, které toužíme vydělávat, náš život tkví v samém počítání a kalkulování našich zájmů. Jsme citliví na to, „co tomu řeknou lidi“, staráme se o to, jak působíme. Utváříme se podle názoru druhých a snažíme se zalíbit za každou cenu. Náš egoismus zasáhl ten capart, kterého oslavujeme na Vánoce a který nám komplikuje život. Říká nám: „Na svoje zájmy se vykašli. Peníze, ty si můžeš akorát nastrkat do matrace. Zapomeň na svoje kalkulace. A svou moc bys měl využívat jen ke službě. Čím vyšší máš v lidské společnosti postavení, tím víc bys měl být služebníkem těch nejslabších.“

Nemožné poslání

Peníze by měly sloužit lásce. Když se tak zamyslíme nad záhadou té slabosti, nad tím dárkem z čiré dobroty, který nám dal Bůh, když nám poslal svého syna, zjistíme, že nás pověřil nemožným, ale životně důležitým úkolem – mission impossible (nemožným posláním). Bez takto komplikovaného života by nebyl mír, ani štěstí, ani harmonie. Jde o to ničemu nepodlehout. Toužíme mít stále víc, vlastnit. Toužíme mít pravdu. Jsme zajatci své touhy po pohodlí. Chceme si nechat své dary pro sebe. Toužíme vidět druhé, jak se trápí. Považujeme se za nadřazené všem těm nebohým idiotům, kteří nás obklopují. A odsoudíme je dřív, než je poznáme. To mimino z 24. prosince nám přišlo říct: „Jsem nejslabší a nejmenší ze všech.“ On se zařadil na poslední místo, to, které mu nikdy nikdo nezabere. Měli bychom se snažit dostat na takové poslední místo – zapomenout na sebe, dávat druhým, být co nejvíc otevření, nekonečně velkorysí. To neodbytné dítě přišlo zničit svět zisku, lákadel, benefitu a profitu. Přístup „já na prvním místě a na ostatní kašlu“ má za následek uvrhování světa do temnoty. V zemích, které jsou na pokraji rozkladu, ovládané tyrany, kteří utlačují lidi, vidíme, jak moc, sláva a lidská hrabivost dusí a ničí veškeré světlo. Děsivé konflikty na všech kontinentech nám to každý den jasně ukazují. Padají zdi a budují se nové. Politici v naší zemi nikdy neuměli debatovat v klidu. Jsou permanentním vzorem násilí. Jen velmi zřídka se stane, aby politik nebo politička, ať už pravicová, či levicová, uznali, že jejich protivník má nějakou hodnotnou myšlenku. „Vy mě nebudete poučovat,“ to je typická věta pyšného politika. Říkám si, že násilnické chování našich mladých je ve srovnání s tím jejich ničím. Politické strany a volení zástupci tu mají být proto, aby nám sloužili. Neznají pokoru. My všichni se máme učit. To malé a zvlášť nesnesitelné děťátko nám to přišlo říct. Zničit věty typu „mě nebude nikdo poučovat“. Svou pouhou přítomností. Živý Kristus nám přišel říct, že život je možný. Láska je možná.

Je možné si myslet, že ten druhý, s nímž nesouhlasíme, je rozumný člověk, který nám může přinést světlo. Když pozorujeme lidstvo, jaká je jediná zřejmá realita? Lidi se všude perou a ničí a zabíjejí své bližní. Jak z toho ven? „Miluj druhého jako sebe,“ říká nám Ježíš. „Buď člověkem pokoje,“ křičí na nás to dítě v jesličkách. To je dárek, který nám přinesl, aby se dalo konečně žít na šťastné zemi. ... (z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého lotra – 4. kapitola Ježíš Kristus, prima chlap)

Texty k rozjímání – 5. týden v mezidobí

Neděle 9. 2. – Lk 5,1-11: Znovu otevíráme téma Božího povolání, tedy chvíle, kdy konkrétně nás Bůh pozval nebo zve, abychom se podíleli na jeho díle. Každý specifickým způsobem. V evangeliu Šimon zažil nečekanou událost a díky ní pochopil, že je Bohem povolán k zapojení se do misie. Mnozí z nás zakusili podobné události. Ale často se nám stává, že je necháme ležet ladem, snažíme se vše zracionalizovat, nebrat vážně. Neměli bychom se vrátit k těmto okamžikům života, připomínat si je a ptát se, co tím Bůh zamýšlí a kam nás pozval?

Pondělí 10. 2. – Mk 6,53-56: Jsou změny a uzdravování, které nejsou na první pohled patrné. Ježíš působí i dnes! Někdy si ale myslíme, že jej nepotřebujeme.

Úterý 11. 2. – Mk 7,1-13: Přednost před plněním Zákona má praktická láska a vztah k Bohu i k lidem. Nepatřím k těm, kdo srdečně jednání nahrazují povrchními rituály?

Středa 12. 2. – Mk 7,14-23: Kéž si dám větší pozor na to, co vychází z mého srdce! Chci si uvědomit, že odříkání pokrmů není samoúčelné, ale má vést právě k větší citlivosti.

Čtvrtek 13. 2. – Mk 7,24-30: Ježíš působí i mimo Izrael, v „nečisté zemi“. Dokonce mluví se ženou, a ještě k tomu s pohankou! Odvážně prolamuje tehdejší tradice. Příklad pro nás, aby zvěstování nebylo zaměřené pouze „dovnitř“ církve...

Pátek 14. 2. – Mk 7,31-37: Pane, nauč nás odvaze přiznat si vlastní nedostatečnost! Vždyť i já potřebuji otevřít uši a rozvázat jazyk.

Sobota 15. 2. – Mk 8,1-10: Nasycení pozemským chlebem nechává Pán na nás. Dnes však Ježíš sytí nespočetné zástupy Eucharistií. Je třeba si však připustit, že po něm hladovíme.

Neděle 16. 2.

1. čtení: **Jer 17,5-8**

žalm: **Žl 1,1-2.3.4+6**

2. čtení: **1 Kor 15,12.16-20**

evangelium: **Lk 6,17.20-26**